

Urszula Bogucka (1951–2025) – nauczycielka szkół średnich i wyższych, pedagog, działaczka społeczna

Urszula Jadwiga Bogucka z domu Cybulska, nauczyciel, pedagog, bibliotekarz, tłumaczka języka francuskiego, rosyjskiego i ukraińskiego, profesor szkół średnich i nauczyciel akademicki szkół wyższych, ur. 4 stycznia 1951 r. w Brodnicy na Pomorzu, córka Alfonsa i Moniki Cybulskich¹. Pochodziła z patriotycznego rodu ziemiańskiego, wywodzącego się od antenata Melchiora Rzyckiego, krzewiącego polską kulturę². Ojciec Alfons Cybulski ur. 1923 w Pustej Dąbrówce k. Brodnicy na Pomorzu – zm. w 1992 w Brodnicy³, był urzędnikiem Poczty Polskiej; kierownikiem Agencji Pocztovej w Bobrowie i w Spółdzielni Transportu Wiejskiego w Brodnicy. Podczas II wojny w latach 1939/1940 współpracował w podziemiu ze Związkiem Jaszczurczym w początkach jego powstania jako polskiego ruchu oporu na Pomorzu. Służył w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie w Szkocji, był żołnierzem gen. Stanisława Maczka, ukończył Szkołę Podoficerską Piechoty. Matka Monika prowadziła dom i wspólnie z mężem wychowała trójkę dzieci: Urszulę, Jerzego i Alicję. Przodkami Urszuli byli m.in. Melchior Rzycki (1815–1880), uczeń Gimnazjum Marii Magdaleny w Poznaniu, Powstaniec Listopadowy 1831. Jego synem był Andrzej Rzycki (1843–1888), właściciel dóbr rycerskich Krąplewo k. Stęszewa, posiadał wojskowy stopień oficerski. Dziadek Urszuli Boguckiej Andrzej Rzycki (1888–1954)⁴, syn ww. Andrzeja, był ziemianinem

1 Archiwum Państwowe w Bydgoszczy (AP-B), Zespół Akt Centrum Informacji Naukowej Sokolstwa Polskiego Bydgoszcz-Fordon. Tamże Akta ZTG „Sokół” w Polsce.

2 AP-B, Zespół Akt Związku Szlachty Polskiej Oddział Bydgoszcz, 10 tomów, 3595 kart. Silva Rerum – Archiwum Rodowe Boguckich, Urszula z Cybulskich Bogucka.

3 *Alfons Cybulski (1923–1992)*, [w:] „Sokół Pomorski” 1998, nr 3 (20), s. 13.

4 *Andrzej Rzycki (1888–1954)*, [w:] *Ziemiańscy XX wieku, Słownik biograficzny*, cz. 7, Warszawa 2004, s. 122. *Maria Rzycka z Kazubskich (16.06.1856–15.03.1944)*, [w:] *Ziemiańscy XX wieku, Słownik biograficzny*, cz. 6, Warszawa 2002, s. 168.

Urszula Bogucka z d. Cybulska (1951–2025)

w Pustej Dąbrowce k. Brodnicy na Pomorzu⁵, walczył w Powstaniu Wielkopolskim 1918/19 w oddziale pod dowództwem por. Andrzeja Kopy⁶. W latach 1965–1969 Urszula Bogucka uczęszczała do I Liceum Ogólnokształcącego w Brodnicy im. Filomatów Ziemi Michałowskiej, gdzie zdała maturę⁷. W latach 1969–1972 studiowała w Wyższej Szkole Nauczycielskiej w Bydgoszczy, w której w 1972 r. na Wydziale Humanistycznym ukończyła Wyższe Studia Zawodowe

- 5 *Pusta Dąbrowka*, [w:] Portal Polskie Zabytki, Województwo: kujawsko-pomorskie, Powiat: golubsko-dobrzyński, Gmina: Golub-Dobrzyń (wiejska), Rodzaj obiektu: Dwór, Rejestr zabytków, Park: nr rej.: 448 z 22.11.1984. Dostęp: 10.06.2025: https://www.polskiezabytki.pl/m/obiekt/7942/Pusta_Dabrowka/
- 6 *Pamiętnik ziemianina Karola Rzyckiego (1885–1956) z Krąplewa k. Stęszewa*, [w:] Polska Akademia Nauk Biblioteka Kórnicka, Platforma Cyfrowa Biblioteki Kórnickiej 2007, sygnatura: BK 14819. Hasła przedmiotowe: Cybulski, Alfons (1923–1992), Rzycka, Maria (Krąplewo) (1856–1944), Rzycki, Andrzej (Krąplewo, Pusta Dąbrowka) (1888–1954), Rzycki Karol (Krąplewo) (1885–1956), Bydgoszcz, Krąplewo, Pusta Dąbrowka, Biografia. Dostęp 10.06.2025: https://platforma.bk.pan.pl/pl/search_results/210693
- 7 S. Bilski, *Zarys historii Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Brodnicy 1873–1973*, Brodnica 1973: Cybulska Urszula (zameżna Bogucka), rok 1969, nr 1888, s. 143; Rzycki Tomasz, rok 1938, nr 762, s. 126. S. Bilski, L. Lewalska, K. Soboczyński, *Z dziejów Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Brodnicy 1873–1995*, Brodnica 1996: Wykaz Maturzystów Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Brodnicy, w roku 1969 Urszula Cybulska (Bogucka), s. 154.

w zakresie filologii rosyjskiej. W latach 1980–1982 studiowała w Wyższej Szkole Pedagogicznej (Obecnie Uniwersytet Kazimierza Wielkiego). W 1982 r. na Wydziale Humanistycznym napisała i obroniła pracę magisterską na temat: „Słownictwo dialektyczne w języku Kozaków na podstawie powieści Michała Szołochowa *Zaorany Ugór*” i uzyskała tytuł magistra filologii rosyjskiej. Urszula Bogucka, zafascynowana dorobkiem kultury i literatury francuskiej, rosyjskiej, rusińskiej, którą całe życie poznawała, wybrała studia na kierunku filologia rosyjska. Języka francuskiego uczyła się przez cztery lata w liceum, a następnie doskonaliła go na kursach. Podstawy i praktyczne dialogi języka francuskiego Urszula zawdzięczała swojej babci ojczystej Antoninie, która biegle w mowie i piśmie posługiwała się językiem francuskim, nie doświadczając trudności w komunikacji ani w wyrażaniu swoich myśli. Ponadto należy dodać, że posługiwała się językiem starocerkiewnym, białoruskim, bułgarskim i ukraińskim⁸.

W latach 1972–2002 pracowała zawodowo w bydgoskich szkołach jako nauczyciel. Kolejno w: III Liceum Ogólnokształcącym (1972)⁹, dodatkowe zatrudnienie – niepełny wymiar w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym (01–06.1973 r.), VI Liceum Ogólnokształcącym (1972–1976)¹⁰, Zasadniczych Szkołach Zawodowych Doksztalających nr 3 i 4 (1976–1979), Zasadniczej Szkole Samochodowej nr 2 (1979–1991¹¹), uzupełniała etat w: Zasadniczej Szkole Handlowej, Zespole Szkół nr 1 (1991–2002) przy ul. Nakielskiej 11 w Bydgoszczy. W latach 1996–2002 pracowała w tej szkole jako pedagog i nauczyciel-bibliotekarz. Jednocześnie w swej pracy zawodowej, pedagogiczno-akademicko-nauczycielskiej pracowała przez 20 lat na uczelniach wyższych jako lektorka języka rosyjskiego i tłumaczka języków francuskiego i rosyjskiego w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a w latach 1985–1991 w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Od 1 września 2002 r. przeszła na nauczycielską emeryturę. Posiadała tytuł nauczyciela mianowanego i od 1978 r. nauczyciela dyplomowanego. Uzyskała uprawnienia i pracowała w charakterze wychowawcy i kierownika kolonii letnich dla dzieci. Ukończyła różne formy doskonalenia zawodowego, m.in. kurs komputerowy TURBO PASCAL oraz IBM PC (1992), kursy pedagogiczne, kilka kursów

8 Urszula Bogucka, [w:] *Encyklopedia Osobistości Rzeczypospolitej Polskiej*, Britishpedia, t. X, 2024, s. 99–100, 1295.

9 *III Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Bydgoszczy 1947–2007*, red. S. Malinowski, Bydgoszcz 2007, Wykaz Nauczycieli zatrudnionych w Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza w latach 1947–2007, Urszula Cybulska (Bogucka), s. 125.

10 *VI Liceum Ogólnokształcące im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy*, Bydgoszcz 2008, wykaz nauczycieli VI LO Urszula Cybulska (Bogucka), s. 31.

11 *Piętnastolecie Zasadniczej Szkoły Samochodowej nr 2 w Bydgoszczy 1973–1988*, Bydgoszcz 1988.

i warsztatów bibliotekoznawczych oraz edukacyjno-rozwojowych (1997–1998), studium metodyczne bibliotekoznawstwa (1995–1996). W 1996 r. uczestniczyła w kursie oświatowo-kulturalnym i socjalnym dla nauczycieli w Danii. Wieloletnia wzorowa nauczycielka, profesorka szkół średnich, nauczyciel akademicki Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Akademii Muzycznej w Bydgoszczy w pracy zawodowej była oceniana przez przełożonych zawsze najwyższą oceną wzorową i wyróżniającą, była bardzo lubiana przez uczniów, którzy mieli do niej wielkie zaufanie, toteż była przez nich wybierana, np. „Nauczycielem Roku”. Zajmowała też pierwsze miejsca w plebiscycie „Najwspanialsza Profesorka”. Pracowała na ww. uczelniach w charakterze lektorki języków francuskiego i rosyjskiego oraz okazjonalnie dorabiając, realizowała zamówienia i zlecenia tłumacza polsko-rosyjskiego, polsko-francuskiego i polsko-ukraińskiego.

W czasie swojej wieloletniej pracy nauczycielskiej organizowała dla uczniów liczne imprezy kulturalne, oświatowe, krajoznawczo-turystyczne (teatry, rajdy, zloty, wycieczki, konkursy krajoznawcze) i sportowe¹². Pracę nauczycielską łączyła z pracą społeczną. Jako uczennica i studentka działała w samorządach szkolnych i studenckich. Pełniła funkcję przewodniczącej Rady Mieszkańców Domu Studenta Wyższej Szkoły Nauczycielskiej. Działała w zespole kultury w Klubie „Beanus”. Już w szkole podstawowej należała do Związku Harcerstwa Polskiego (ZHP). W 1968 r. wstąpiła do katolickiego „Apostolstwa Chorych”. W latach 1972–1988 była członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego. Od 1979 r. członek Polskiego Towarzystwa Rusycystycznego, a od 1984 członkiem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (PTTK)¹³. W latach 1984–1994 udzielała się w SKK-PTTK „Klakson”, od 1989–1994 w Klubie Turystów Pieszych „Piętaszki”¹⁴ w Bydgoszczy, od 2007 była członkiem klubu nauczycielskiego PTTK-TWAT przy Oddziale Wojskowym PTTK w Bydgoszczy, leg. 143898. Zdobyła uprawnienia: Organizatora Turystyki PTTK (1985), Przodownika Turystyki Pieszej nr 8197 (1987) na region Pomorza Południowego oraz Instruktora Krajoznawstwa (1992). W latach 1982–2002 była opiekunką kół Towarzystwo Miłośników Miasta Bydgoszczy w Zasadniczej Szkole Samochodowej nr 2 i w Zespole Szkół nr 1. Podróżowała i poznawała dzieje i kultury krajów: Austrię, Belgię, Bułgarię, Czechy i Słowację, Danię, Francję, Grecję, Holandię, Maltę, NRD, RFN, Berlin Zachodni, Niemcy, Rodos, Rumunię, Turcję, Węgry, Włochy, Wielką Brytanię, ZSRR. Zwiedziła w różnych formach podróżowania prawie całą Polskę.

12 *Rajd Krajoznawczy Oddziału Kujawsko-Pomorskiego PTZ, siedziby przodków*, „Wiadomości Ziemiańskie” zima 2019, nr 80, s. 57–66.

13 *Centrum Sokolstwa Polskiego 1886–2007*, Bydgoszcz 2013, s. 18–98, 314.

14 *Trzydziestolecie Klubu Turystów Pieszych „Piętaszki”*, „Kalendarz Bydgoski” 1987, s. 47–54.

Urszula i Andrzej Boguccy, 2005 r.

W 1990 r. zaangażowała się w działalność Sokolstwa Polskiego¹⁵. Działała w „Sokole” przez 35 lat, do końca życia. Od 15 lipca 1990 r. była członkiem założycielem, członkiem oraz członkiem zarządu Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” II Bydgoszcz-Fordon¹⁶. Urszula i Andrzej Boguccy, głównie przyczynili się do wznowienia działalności Sokolstwa Polskiego na Litwie i w Austrii¹⁷. W mieszkaniu przy ul. Bachledy 2 m. 20 zawiązał się Komitet Założycielski Sokoła na Litwie z siedzibą w Ejszyszkach. W latach 1990–2020 działała w Centrum Informacji Naukowej Sokolstwa Polskiego w Bydgoszczy¹⁸. Społecznie wspomagała w latach

15 Urszula Bogucka, *Sokoli Słownik Biograficzny*, [w:] *Związek Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” w Polsce 2002–2004*, Bydgoszcz 2004, s. 131.

16 Urszula Bogucka, [w:] *Księga Pamiątkowa ku uczczeniu siedemdziesiątej rocznicy założenia Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Fordonie 1923–1993*, Bydgoszcz – Fordon 1993, s. 61. Rogowska Hanna, *Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” II Bydgoszcz-Fordon 1923–2003*, Bydgoszcz 2003.

17 Henryk Mażul, *Wierni Bogu, Honorowi, Ojczyźnie. Bądź, zdrowe ciało i takież w nim duchu! Dzieje sokolstwa polskiego nad Wilią, Niemnem i Solczą*. Wydawnictwo (monografia) poświęcone 25-leciu odrodzenia TG „Sokół” na Litwie, Wilno 2016, s. 35–37, 41, 43–45, 59, 60, 64.

18 *Pamiętnik Sokolstwa Polskiego. Działalność Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Polsce i na Świecie w latach 1989–2021*, red. D. Małecki, Związek Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” w Polsce oraz Instytut Dziedzictwa Myśli Narodowej im. Romana Dmowskiego i Ignacego Paderewskiego, Leszno 2022, s. 2, 89–106, 193, 272, 395–396, 473–474, 476.

1990–2007 działalność Biura-Sekretariatu Związku Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” w Polsce, które mieściło się w mieszkaniu Boguckich¹⁹. Działała i szkolila młodzież sokolą. Brała udział w przygotowaniach oraz w przebiegu IX Zlotu Sokolstwa Polskiego – Bydgoszcz 2000 oraz XIII Wszechsokolskiego Zlotu w Pradze. Była członkiem Komendy Zlotu i stanowiła kadrę naczelników instruktorów²⁰. Od 1 września 20002 r. przez 3 lata działała społecznie w klasowej Radzie Rodziców w XV Liceum Ogólnokształcącym w Bydgoszczy. Urszula i Andrzej Boguccy często uczestniczyli w pielgrzymkach na Jasną Górę, do Lichenia, Kalisza, Rzymu i wielu innych sanktuariów. Osobnym zagadnieniem była jej wieloletnia działalność charytatywna, wspierania potrzebujących w Polsce. Działała społecznie i honorowo, przez wiele lat prowadząc cichą pracę filantropijną i charytatywną, którą wspomagała różne osoby i organizacje dla osób potrzebujących pomocy w Polsce i poza Polską. Nigdy obojętnie nie przeszła obok człowieka żebzącego czy potrzebującego pomocy, zawsze pomagała.

Prowadziła społecznie działalność kulturotwórczą w bydgoskich szkołach, sokolstwie²¹ i w środowiskach m.in. w Związku Szlachty Polskiej Oddział Bydgoszcz i Polskim Towarzystwie Ziemiańskim Oddział Pomorsko-Kujawski²², Towarzystwie Pamięci Generała Hallera i Hallerczyków w Bydgoszczy²³. Wspólnie z mężem przez wiele lat prowadziła działalność kulturalną w swoim mieszkaniu znanym jako „Dworek Bogucice na Tatrzańskim”²⁴, w którym bywali liczni naukowcy, ludzie kultury, nauczyciele, sokoli i przyjaciele. „Dworek Bogucice na

19 *Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” II Bydgoszcz-Fordon im. gen. Józefa Hallera (1923–2003)*, [w:] „Kronika Bydgoska” 2004, t. XXVI, s. 363–386.

20 *Pamiętnik IX Zlotu Sokolstwa Polskiego Bydgoszcz 2000 w dniach 2–4 VI 2000 r. oraz udział Sokolstwa Polskiego w XIII Wszechsokolskim Zlocie w Pradze w dn. 28 VI–4 VII 2000 r.*, Bydgoszcz 2000, s. 33, 34, 35, 80, 84, 85, 86, 90.

21 „Sokół” – kwartalnik ZTG „Sokół” w Polsce. Ukazywał się regularnie w latach 1990–1995. „Sokół Pomorski” – kwartalnik Dzielnicy Pomorskiej ZTG „Sokół” w Polsce, zał. w 1932 r. wznowiony ukazywał się regularnie w latach 1993–2003. Publikowano artykuły także dotyczące sokolstwa w kraju i świecie. Od 1999 r. oficjalny organ ZTG „Sokół” w Polsce.

22 *Dziedzictwo kultury szlachecko-ziemiańskiej w regionie Pomorza i Kujaw*, [w:] *Krajobraz społeczno-kulturowy województwa kujawsko-pomorskiego na tle innych regionów Polski*, red. Z. Sawaniewska-Mochowa, W. Moch, Instytut Kulturoznawstwa Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy, Pracownia Regionalistyczna, Bydgoszcz 2012, s. 45–54, 172.

23 *Towarzystwo Pamięci Generała Józefa Hallera i Hallerczyków w Bydgoszczy*, „Kronika Bydgoska” 3013, t. XXXIV, s. 437–459. *Błękitna Armia gen. Józefa Hallera*, prezentacja [w:] „Wiadomości Ziemiańskie” zima 2018, nr 76, s. 111. *Tradycja i pamięć o gen. Józefie Hallerze i hallerczykach w Bydgoszczy*, [w:] *Błękitna Armia gen. Józefa Hallera – Zbiór studiów*, red. M. Giętkowski, Ł. Nadolski, Muzeum Wojsk Lądowych 2018, Bydgoszcz, s. 111–189.

24 *100-Lecie Powstania Wielkopolskiego 1918/1919, Bydgoszcz – Rynarzewo*, [w:] „Wiadomości Ziemiańskie” 2019, Warszawa, nr 77, wiosna, s. 92–95.

Tatrzańskim” jest jednocześnie salonem spotkań rodzinnych i elity towarzyskiej, m.in. naukowców, nauczycieli, artystów, dziennikarzy, pisarzy, poetów, historyków, sokołów, krajoznawców i regionalistów²⁵. Małżeństwo Boguckich posiadało pokaźną bibliotekę – zbiór książek składający się z 4 tysięcy woluminów, również nagrań i plików komputerowych oraz zbiór archiwaliów rodowych, regionalnych, sokolich, które są przekazywane w darze do archiwów i muzeów. Urszula uwielbiała czytanie książek i czasopism, słuchanie muzyki, nałogowo rozwiązywała tysiące różnego typu krzyżówek. Urszula uwielbiała kwiaty, ukwiecała pięknymi kwiatami dom i rodzinny balkon, prowadziła przy osiedlowym domu piękny wirydarzyk. Posiadała odziedziczony po przodkach zbiór recept i przepisów gotowania posiłków, pieczenia tradycyjnego ciasta, np. tortu listkowego²⁶. Uczestniczyła w różnych konkursach sztuki kulinarnej. W 2014 r. brała udział w konkursie gotowania gęsiny ogłoszonym przez Piotra Całbeckiego, Marszałka Województwa Kujawsko Pomorskiego z okazji Święta Niepodległości Polski, w którym zdobyła wyróżnienie. W nagrodę Marszałek Całbecki zaprosił Urszulę Bogucką z rodziną na uroczysty obiad, z udziałem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego wraz z Małżonką Anną Komorowską oraz uczestników projektu „Kujawsko-Pomorska gęsina na św. Marcina”, który odbył się 12 listopada 2014 r. w sali restauracyjnej Zespołu Pałacowo-Parkowego w Runowie, z udziałem rodzin kultywujących tradycję 11-listopadowych, wspólnych spotkań przy stole. Prezydent Polski Bronisław Komorowski z małżonką Anną Komorowską przybył do historycznej rezydencji Prezydenta RP Ignacego Mościckiego na przedmieściach Więcborka. Była to pierwsza wizyta Prezydenta RP w Runowie po 75 latach przerwy. W okresie międzywojennym dochodziło do częstych wizyt Prezydenta Polski w Runowie Krajeńskim. W więcborskich lasach odbywały się Prezydenckie Polowania Reprezentacyjne, a Rezydencja Prezydenta RP na przedmieściach Więcborka określana była w II RP jako drugi Belweder. W programie wizyty odbyło się też m.in. spotkanie Prezydenta RP z kadrą bydgoskiego Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO.

Pomimo działalności społecznej, dla Urszuli Boguckiej najważniejszy był zawsze dom najbliższej rodziny. Urszula Jadwiga z Cybulskich Bogucka 21 lipca

25 *Dzieje Fordonu i okolic*, red. Z. Biegański, Bydgoszcz 1997, s. 226, 229, 275. *Kroniki Związku Szlachty Polskiej Oddział Bydgoszcz 1995–2013*, dwa tomy; oprawa introligatorska, 31 zeszytów, Bydgoszcz 2013, ss. 961. T. I za lata 1995–2010, 19 z., ss. 416. Pierwsze z. za lata 1995–2004 bez numeracji, ostatni w tym tomie z. *Kroniki* nr 6 (18) 2010. T. II za lata 2011–2013, 12 z., *Kroniki* nr 1 (19) – nr 2 (31) 213, ss. 417–961. Zob. Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna im. dr. Witolda Bełzy w Bydgoszczy.

26 U. Bogucka, *Tort z historią. Tort listkowy*, [w:] J. Oleksy, *Słodkie życie; przepisy naszych cieleśników na ciasta i desery*, dodatek do „Expressu Bydgoskiego” 23.02.2011, s. 7, 13, 16.

1984 r. zawarła w Bydgoszczy związek małżeński z Andrzejem Leonardem Boguckim. Małżeństwo było szczęśliwe i wzajemnie kochające się. Razem w miłości, która przetrwała przez 41 lat, przeżyli najpiękniejsze lata życia małżeńskiego. Małżonek Andrzej Bogucki²⁷ – historyk, pedagog, nauczyciel szkół średnich i dyrektor szkół w Bydgoszczy, nauczyciel akademicki Wyższej Szkoły Gospodarki, działacz publiczny. Małżeństwo miało córkę Annę z Boguckich Stelmach (1986), absolwentkę pedagogiki Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, zamężną z Tomaszem Stelmachem, inż. informatykiem, grafikiem komputerowym, prowadzącym swoją własną firmę „Produkcja Telewizyjna – STEL-motion”²⁸.

Urszula Bogucka za swą pracę zawodową i społeczną była wielokrotnie wyróżniana, m.in. Nagrodami Dyrektora Szkoły i Kuratora Oświaty i Wychowania. Zajęła I miejsce w plebiscycie „Najwspanialsza Profesorka” 1991 r. Zasadniczej Szkoły Samochodowej nr 2 w Bydgoszczy. W 1992 r. Samorząd Szkolny i Grono Pedagogiczne Zespołu Szkół nr 1 wybrały w wyborach tajnych i przyznały Jej stanowisko opiekuna Samorządu Szkolnego, 14 października 1992 r. Dyrektor Szkoły wydał uroczystą i prawną Nominację. W 1993 r. Społeczność szkolna Zespołu Szkół nr 1 w Bydgoszczy w plebiscycie przyznała Urszuli tytuł „Najlepszego nauczyciela roku 1992/1993”. Była odznaczona medalami i odznaczeniami: Brązowym Krzyżem Legii Honorowej Związku Sokolstwa Polskiego w Wielkiej Brytanii²⁹, Srebrną Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej”, Medalem Sportowym 650-lecia Nadania Bydgoszczy Praw Miejskich, Medalem Pamiątkowym „Sokol de France”, Medalem Za Zasługi dla Sokolstwa Polskiego, Kaplerzem owalnym Jasnogórskim Matki Boskiej Częstochowskiej (przyznaczonym przez O. Eustachego Rakoczego – Zakon Paulinów, Kapelana Żołnierzy Niepodległości), Zaszczytną Odznaką Sokolą – ZTG „Sokół” w Polsce z wpisaniem do Złotej Karty Sokolstwa Polskiego, Dyplomem Zasługi z okazji 135-lecia Sokolstwa Polskiego (ZTG „Sokół” w Polsce), Dyplomem Zasługi z okazji 80-lecia TG „Sokół” II Bydgoszcz-Fordon.

Urszula Bogucka z domu Cybulska (1951–2025), zmarła w czwartek 29 maja 2025 r. o godz. 15.00 w Bydgoszczy. W dniu 3 czerwca we wtorek, o godz. 11.00

27 Andrzej Leonard Bogucki, [w:] *Encyklopedia Osobistości Rzeczypospolitej Polskiej*, Britishpedia, t. X, 2024, s. 101–102, 1295. *Bogucki herbu Abdank*, [w:] *Polskie rody szlacheckie. Kto jest kim dziś*. Opiekę merytoryczno-naukową sprawował i wstęp napisał: Andrzej Kulikowski, red. M. Radziwińska, Interpress, Warszawa 1993, s. 45–46, 272.

28 A. Bogucki, *Żywot bydgoszczanina. Jan Tadeusz Bogucki (1926–2004)*, „Kronika Bydgoska” 2016, t. XXXVII, s. 387–412.

29 J. Ptasińska, *Tradycja współpracy patriotyczno-militarnej w 50-lecie śmierci dr. Teofila Starzyńskiego (1878–1952) sokoła i hallerczyka*, „Sokół Pomorski” 2002, nr 3 (36), s. 8–9.

została pochowana na cmentarzu Starofarnym dla zasłużonych bydgoszczan, przy ulicy Grunwaldzkiej 15. Wcześniej w cmentarnej kaplicy został odmówiony różaniec. Ceremonii pochówku przewodniczył salezjanin ks. Leszek Smagliński SDB w asyście z ks. prałatem Edmundem Sikorskim, kapelanem Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Przed ceremonią pogrzebową odbyła się msza św. w kościele św. Marka – Salezjanie, ul. Salezjańska 1 w Bydgoszczy Fordonie. Zmarłą Urszulę Bogucką, która była znaną bydgoszczanką, szanowaną i lubianą w pracy zawodowej i społecznej, oprócz rodziny pożegnały liczne delegacje bydgoszczan oraz dwa sokole poczty sztandarowe³⁰. Mowę żałobną wygłosił Jerzy Boniecki, naczelnik fordońskiego Gniazda „Sokoła”, który na koniec zaznaczył: „Dziękujemy Tobie Droga Druhno Urszulo, za wszystko, co nam dałaś. Za Twoje serce, obecność, miłość do ludzi i mądrość. Nie żegnamy Ciebie na zawsze. Mówimy: do zobaczenia w lepszym świecie. Niech Ci Polska ziemia, którą tak bardzo ukochałaś, lekką będzie”.

30 Nekrolog Rodziny, „Gazeta Pomorska”, 2.06.2025, nr 126, s. 27. Nekrolog Rodziny, „Express Bydgoski”, 2.06.2025, nr 126, s. 22. Nekrolog TG „Sokół”, „Express Bydgoski”, 2.06.2025, nr 126, s. 22. Nekrolog Konfraterni Sierpeckiej w Bydgoszczy, „Express Bydgoski”, 2.06.2025, nr 126, s. 22. Nekrolog Portal Zielen Miejska z 30.05.2025 r. Portal w Sokole, Odeszła Urszula Bogucka z d. Cybulska (1951–2025), 30 maja 2025. Dostęp 10.06.2025: <https://wsokole.pl/odeszla-urszula-bogucka-z-d-cybulska-1951-2025/> Portal Centrum Informacji Naukowej Sokolstwa Polskiego, rok 2025, Zmarła ŚP Urszula Bogucka domu Cybulska (1951–2025). Dostęp 30.06.2025: <http://sokol-cinsp.blogspot.com/> Portal Polskie Radio Pomorza i Kujaw, Zmarła Urszula Bogucka, działaczka TG „Sokół”, nauczyciel akademicki i tłumaczka, Redakcja 01.06.2025. Dostęp 01.06.2025: <https://www.radiopik.pl/2,129944,zmarla-urszula-bogucka-dzialaczka-tg-sokol-nauczyciel-akademicki-i-tlumaczka> Facebook, ŚP Urszula Bogucka z domu Cybulska 1951–2025. Dostęp: 29.05.2025: <https://www.facebook.com/Piekuns/posts/10223336957806867>